

ASPECTE PRIVIND STĂRILE DE TENSIUNI ȘI DEFORMAȚII ÎN STRUCTURA TURNURILOR BISERICIILOR DE LEMN DIN MARAMUREŞ CU REFERIRI CONCRETE LA BISERICA PLOPIŞ

Prof .dr. ing . Ioan CURTU*
Sef.lucr..ing. Marius BOTIŞ*
Conf.dr.ing. Angela REPANOVICI*
Sef.lucr.ing. Camelia CERBU*
Prof .dr. ing . Vasile CIOFOAIA*

Rezumat: În lucrare se fac referiri la bisericile din Maramureş ca cele mai mari structuri din lemn din Europa. Se face o analiză cu MEF a stărilor de tensiune și deformații din structura turnului bisericii din Plopiş.

**Bisericile sunt samânța, fermentul,
sarea și lumina lumii”**
Sf. Apostol Pavel

**“Dacă biserică ar dispărea în istorie
ar dispărea și omul”**
Petre Tuțea

1.Considerații generale

Bisericile din lemn din Maramureş sunt cele mai înalte construcții din lemn din Europa. Cele mai vechi construcții din lemn le întâlnim la bisericile din Ieud -Deal (1354) și Barsana 1390. Cea mai înaltă biserică a fost până în 1995 cea din Surdești (78,57 m înălțime) iar în prezent cea din Barsana (59 m din 1995) (fig.1...4).

Bisericile din lemn sunt opere de artă, grațioase și sublime; sunt opere de arhitectură sacră; sunt originale și nu făcute de mâna străină; sunt creații ale geniului popular, ale unor oameni simpli, ale unor țărani creștini și modești, care preamăresc pe Dumnezeu și nu pe ei însăși.

Predominant și maiestos este turnul acoperișului. Acesta sugerează prin formă și alcătuire structurală-idei și emanări spirituale, exprimă raporturi dintre creator și creație; exprimă atotputernicia Creatorului și măreția lui Dumnezeu. Foișorul turnului este estetic, ușurează aspectul greoi al unui turn înalt și dă securitate și stabilitate. Foișorul are două trei sau patru arcade și are patru turnulete.

Acoperișul are un volum mare și aerisit. Are de regulă două "poale" (de 60-80 grade), reușind să asigure o foarte bună protecție a peretilor de apă și zapada)

În ansamblu bisericile de lemn din Maramureş sunt o organică unitate între întreg și părți, între formă și conținut, ca într-o melodie notele ce o compun. Acestea sunt neschimbate de 4-5 secole și sunt martori permanenți ai unei civilizații străvechi, ai civilizației lemnului, ai aventuri lemnului. Acestea sunt muzica sculptată în lemn. În bisericele din lemn ce îmbină strălucirea luminii exterioare cu cea din noi. Analizând cromograma dublă a structurii de ansamblu a bisericilor din lemn constatăm că, se respectă cu strictete raportul de aur $M/m = 1,618$ ceea ce îi conferă suplete, eleganță, aspect maiestos și aleasă frumusețe (fig.5).

Universitatea Transilvania din Brașov , Centrul de excelență științifică în mecanică aplicată CESMA, E-mail: curtui@unitbv.ro

2. Sistemul constructiv

Biserica este ridicată pe o fundație, de obicei din zidărie de piatră uscată mică ca înălțime, se realizează pereții de lemn compuși din bârne orizontale cioplite îmbinate în "chetori" la colțuri. Uneori se pornește de pe o fundație, cu o talpă mai lată și mai înaltă [2].

La Bisericile vechi de stejar, construite în zone unde domină stejarul, pereții se realizau de obicei din cinci "lemne", bârne late de stejar cioplate manual cu bardă.

Acest sistem constructiv, din "cununi" orizontale de lemn îmbinate în toate intersecțiile și prinse în cepuri între ele pe care germanii îl numesc *BLOCKBAU* se deosebește de alte zone din lume unde s-au folosit alte sisteme constructive din elemente verticale, stâlpi unul lângă altul, sistem *MASTENBAU* – specific pentru Țările Scandinavice.

Pereții Bisericilor de lemn, de obicei, nu sunt înalți, cca. 260 – 280 cm, pe care urmează să facă un sistem de acoperire a spațiului interior.

Deoarece pe pronaos se dezvoltă turnul, el este așezat pe patru grinzi în cruce, sau perechi de grinzi, de pe care pornesc stâlpii turnului pe verticală.

Peretele dintre pronaos și naos este prevăzut cu goluri prin care cei ce stăteau în pronaos să poată parțial vedea ce se întâmplă în naos.

Tavanul pronaosului din acest motiv este orizontal, realizat din scândură bătută pe aceste perechi de grinzi, pe care se dezvoltă turnul vertical.

Soluția de acoperire a naosului este numită "Cerul Bisericii" acoperit, de regulă la toate Bisericile și cu boltă mult mai puțin evolute, realizate poligonal, la cele două Biserici: ieud deal și Bârsana, care sunt mai vechi [2].

Această boltă cilindrică pentru a se putea crea un volum de aer cât mai mare, se realizează supraînăltată pe două console succesive scurte, corespunzătoare nivelului pe verticală al celor două "poale".

Aceste mici console se fac longitudinal din peretele lateral al naosului, realizând retragerea pentru a se putea înscrie bolta în gabaritul acoperișului.

Această soluție tehnică este ingenioasă și originală, ea cere ca șarpanta acoperișului naosului să se rezolve în două "poale".

Acest acoperiș al Bisericilor maramureșene, în "două poale", amplifică efectul de "monumental" al boltii prin această supraînăltare a acoperișului, iar în peretele vertical dintre cele două poale se introduc ferestre discrete, care ajută la iluminatul natural al naosului în partea superioară.

Pentru acoperirea altarului sunt uzuale două soluții: când altarul este acoperit cu o singură "poală", o singură șarpantă sau, când sunt realizate și peste altar, două "poale".

Cele mai ingenioase soluții cu altarul acoperit cu o singură poală sunt cele de la Bisericile din Sat Sugatag, ieud deal și ieud vale. Dintre cele mai ingenioase soluții pentru varianta cu două poale și pe altar amintim Bogdan Vodă (Cuhea), Poienile Izei sau Surdești.

Unghiuil de înclinare a șarpantei este mai mare dar ele pot dифeri de la o zonă la alta. Pantele mari ale "apelor" diferă mult: la pantele laterale sunt aproape de 60°, în timp ce la pantă șarpantei dinspre vest poate crește până la 80 - 85°.

Pantele șarpantei a două, de sus, după supraînăltarea peretelui are unghiuri mai mari și de obicei se realizează cu "rupere de pantă" pentru a "arunca" mai departe apele de pereți, producând și efecte plastice reușite, ea evitând cădereapă pe prima "poală" de pe a două.

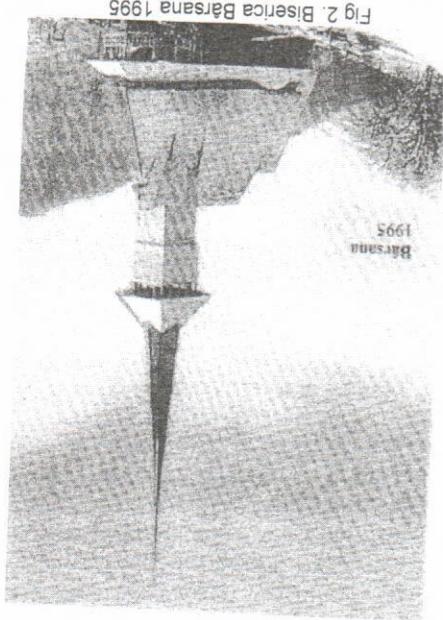

Fig 2. Biserica Barsana 1995

Fig 1. Biserica Barsana 1739

Să în acoperirea spațiului altărului este căutată o soluție cat mai monumentală, la Bisericiile cu acoperis în „două pale”, găsim soluții de suprarealitate a spălării interior cu racorduri pentru suprarealitate, altfel cu neruini sau tăvane de type, suprarealitate după racordarea la pereti.

Destructorul de complexe și inginerioase ca soluții tehnice sunt consolide rezultate și astăzi prin interesecția bărmelor din laturile poligonale. Se folosesc elemente de rezare pentru a realiza stresuri largi și pentru a șansa rezolvarile spațiale a apelor scopurișului, pentru a realiza învelitorarea cu sindrilă sau sătă a înreguli sărpanțe a desenilor.

Realișarea de sărăپante cu stresuri largi de peste un metru deschidere centrală prelucrată de lemn este fabrică cu ajutorul consolelor într-o capătă sau sculptată în "capătă de casă".

Rezolvările constructive ale sărapantelor sunt pline de ingineriză și de rezolvare a detaliilor, în general, ceea ce contribuie mult că să difere o Biserică de alta. Ele sunt uneori de o mare finisare și rafinament, în același timp rezultă din punct de vedere plastic [2].

O soluție tehnică de mare finisare rezulta din rezolvarea spațială a intersecțiilor planului cu „două pale” a prorasnoului și naosului, cu cea cu o singură palea a

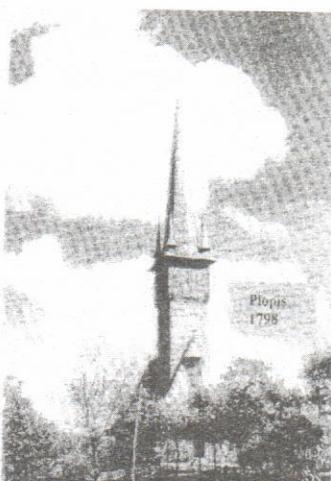

Fig.3 Biserica Plopis 1798

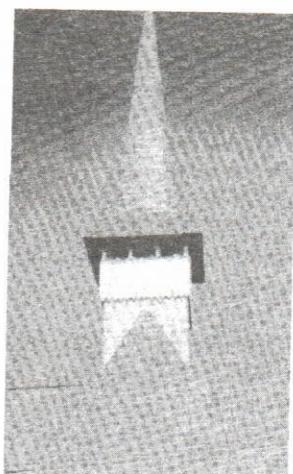

Fig.4 Turnul Bisericii Surdesti

3. Structura de rezistență a turnului

Turnul aflat deasupra foișorului are un ax central din care sunt dispuse grinzi orizontale din lemn asemănătoare crăcilor unei coroane de brad. Raportul dintre înălțimea acestieia și baza diferă de la biserică la biserică și are raportul egal cu 2;3;5 (numere din șirul lui FIBONACCI, după prof. Dinu St. Moraru fig.5 și 6). Secțiunea turnului este poligon regulat (pătrat, hexagon, octogon) iar muchiile laterale realizează o piramidă identică cu structura naturală a arborelui de brad. Astfel se asigură echilibru și stabilitate la vânturi. Muchiile laterale sunt portiuni din curba lăncișor (fig.6). Prin structura sa de ansamblu și prin legăturile mediane și contravantuirilor cu axul central și modul de dispunerea sitei și sindrilei-se produce „fenomenul de piramidă” are asigură concentrarea enegiei în centrul piramidei cu efecte deosebite în conservarea, timp de sute de ani a structurii de lemn a turnului.

Amplasarea turnului clopotniță pe Biserică nu este o problemă simplă, cum ar părea la prima vedere.

Având în vedere amplasarea Bisericilor pe locuri înalte, turnurile sunt solicitate de vânturi, care de fapt sunt principalele forțe care solicită construcțiile înalte.

Realizând de secole turnuri înalte, meșterii maramureșeni au intuit cu multă ingeniozitate soluții care să le asigure stabilitatea acestor turnuri, uneori deosebit de îndrăznețe, dezvoltate pe verticală [2].

O analiză profundă a elementelor de structură a îmbinărilor sau a asigurării lor la vânt, demonstrează în mod sigur că experiența acumulată de acești oameni este multiseculară [2].

Intuiții sau cunoștințe despre descărcarea sarcinilor, despre eforturi, despre solicitările complexe la care sunt supuse: compresiune, întindere, încovoiere sau smulgere, rolul și importanța masivelor "contravânturi", toate acestea duc pe oamenii de specialitate la concluzia că s-au acumulat de-a lungul multor generații, cunoștințe tehnice solide și sigure. Nici un turn încă nu a fost răsturnat de vânt sau cutremur sau de "vijeliile" grele, care s-au abătut și prin aceste locuri în ultimii ani.

Realizate, începând din tavanul peste pronaos, pe grinzi în cruce ce se "descarcă" pe pereti pronaosului Bisericii, turnurile realizate din patru stâlpi aşezăți

la colțuri, pornesc pe verticală, străpung șarpanta acoperișului și se înalță vertiginos, unele sfidând parcă legile gravitației sau ale rezistenței materiale, până la limita de înărzneală tehnică (în cazul celei din Surdești – până la 54 m).

Deși la vânturi mari turnul de la Surdești are un balans considerabil, o astfel de structură de stejar masiv bine dimensionat este intactă, deși are aproape trei secole de existență.

Marele efect de plastică arhitecturală, care produce aceea senzație de ușurare, constituie *foișorul* de la partea superioară, cu parapet realizat cu mici console, în felul acesta largindu-se pentru a se "avânta", apoi acoperișul lui în formă de piramidă cu 3 laturi, care prin învelitoarea de șindrilă sau șiță se apropie de un con svelt, încoronat la partea superioară cu o cruce de fier forjat, întotdeauna având corecții precise, în funcție de înălțimea turnului [2].

Cele două – trei sau patru arcade de la partea superioară a turnului, înconjurătoare de la "tărațurile" sau prispele acoperite ale caselor țărănești, au aceleași detalii de îmbinări și proporții între îmbinările de lemn.

Alte elemente de mare efect de plastică arhitecturală sunt consolele mari ale sărășinilor. Cea mai înărzneață, de la Biserică din Rogoz I, și-a propus să realizeze chiar din acoperișul Bisericii, deci pe toată lungimea pronaosului și naosului.

Aceste console neobișnuite, de aproape trei metri, sunt realizate prin retrageri successive de grinzi, cu capetele cioplite, în "capete de cai".

Și adaptarea de portice pe stâlpi cu arcade de lemn în fațada principală vest sau uneori chiar în fațade laterale, atunci când intrarea se face prin fațada sud, sre menirea de a "ușura" optic întregul edificiu.

Un element decorativ de mare rafinament este funia sculptată, de regulă în formă din mijloc, când sunt numai 5 bârne late într-un perete pe verticală. Funia sculptată se taie din masivul bârnei cioplite și niciodată adăugită, deși impune o manieră enorm de multă. Funia simbolizează Sfânta Treime, unitatea în jurul Bisericii, continuitatea vieții, infinitul, veșnicia. Este elementul decorativ comun pentru cele trei mari provincii românești [2].

Fereștele Bisericilor sunt în general mici, asigurând un iluminat de "taină", minim, pentru a ceea ce este interior "mistic" conform credinței creștine străvechi, interior plin cu rugăciune, pentru reculegere "interioară", care asigură condiții de înăltare a gândurilor și a sufletelor, spre transcendent, spre veșnicie, spre Divin.

Având în vedere aceste considerații de performanță și rafinament arhitectural, valoarea Bisericilor din lemn maramureșene ca documente vii, ca argumente ale arăta de a construi în lemn le situează la nivel de frunte, în comparație cu celelalte Biserici din alte țări ale Europei.

Unitatea și asemănarea Bisericilor din lemn din cele trei provincii vechi: Transilvania, Moldova și Țara Românească constituie o dovdă a unității în trăire și gândire a poporului român, creștin din nașterea sa, unit prin limbă și prin credință creștină.

Acești minunați oameni, creatori de frumos, țărani luminați de lumina credinței, modesti și anonimi, au știut și au reușit să realizeze aceste Biserici deosebite, uneori chiar ieșite din comun. Au reușit să creeze, astfel, după eforturi seculare, opere ingenioase, reușind în același timp să creeze lucrări de arhitectură, de sinteză, menite de a înălța și înnobila sufletul omenesc. Ei au reușit ca fiecare Biserică în parte să-și găsească propria valoare arhitecturală și artistică, ca noi să le simțim întrusește plină de farmec, ca pere adeverăate de arhitectură sacră [2].

Experiența tehnică și estetică, acumulată de-a lungul multor secole de creștinism autentic, trăit la cote înalte, este adeverăata sursă vizibilă în oricare din

Bisericile de lemn analizate. Grație esteticii ca știință a frumosului, noi vedem în aceste Biserici experimentări ale spiritului creator al oamenilor creștini ai acestor locuri.

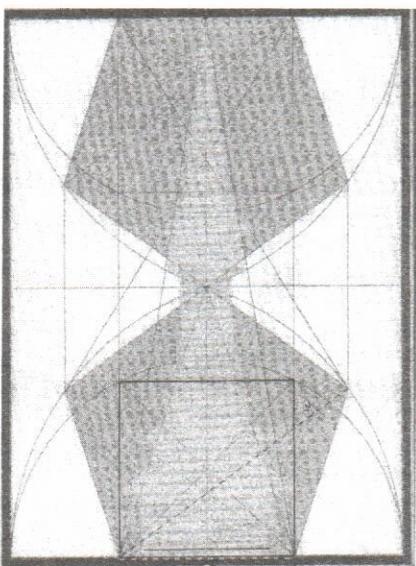

Fig.5 Dubla pentogramă a Bisericii din Cuhea

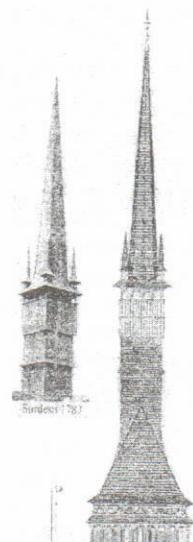

Fig.6 Turnul Bisericii din Surdești

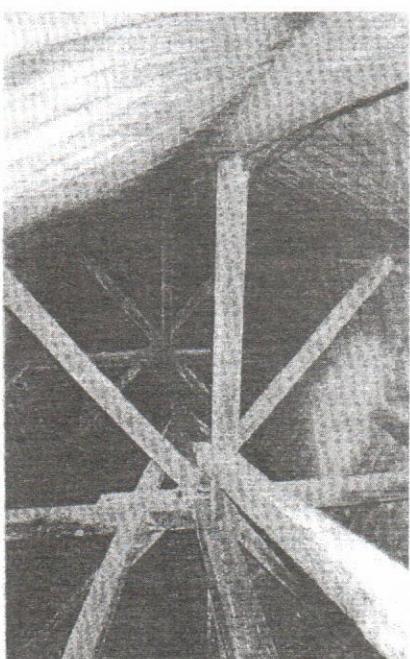

Fig.7 Structura interioară a turnului Bisericii din Surdești (Contravânturi orizontale, verticale și inclinate)

4. Analiza cu elemente finite

Structura de lemn a turnului bisericii Plopiș a fost modelată cu elemente finite. În încărcare periculoasă s-a considerat acțiunea laterală vântului. Desigur că la vânt se adaugă greutatea proprie. Elementul finit utilizat a fost de tip beam3 care are 6 grade de libertate pe element (3 deplasări și 3 rotiri pe nod). În calcule s-a folosit programul COSMOS.

Elementele componente ale structurii au fost împărțite în două categorii;

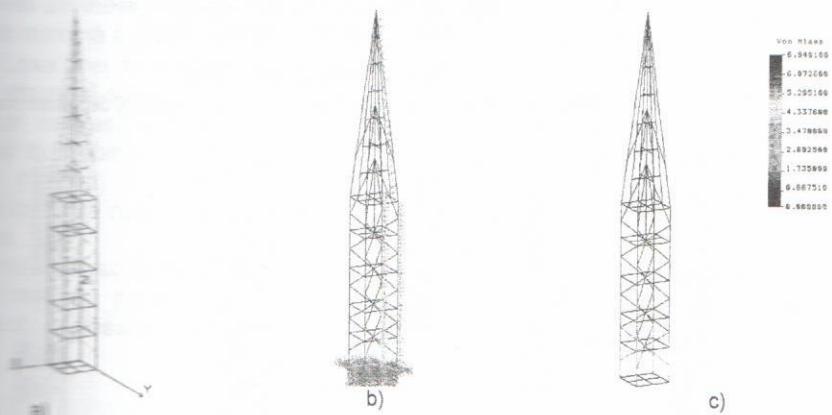
elementele I au avut: $A = 61544,28 \text{ mm}^2$; $I_z = I_y = 3,01 \cdot 10^8 \text{ mm}^4$; $I_t = 6,03 \cdot 10^8 \text{ mm}^4$;

elementele II au avut: $A = 28338,5 \text{ mm}^2$; $I_z = I_y = 0,63938 \cdot 10^8 \text{ mm}^4$; $I_t = 1,27 \cdot 10^8 \text{ mm}^4$.

Materialul lemnului, pe baza unor probe preluate din diagonale și stabilite experimental are valoarea medie a modulului de elasticitate $E=14000 \text{ MPa}$.

Înțelesarea, constrângerile și forțele aplicate structurii, sunt prezentate în figura 9. Se observă că, la o viteză a vântului de 200 km/h tensiunea maximă este de $6,943168 \text{ MPa}$ și deplasarea maximă este de $22,78 \text{ mm}$. Calculele s-au efectuat considerând turnul încastrat la bază și fară legături rigide cu acoperișul.

În realitate există anumite constrângerile –mecanice și / sau elastice. Modulul de elasticitate E al lemnului se modifică având variații importante între 10000 și 14000 MPa . Aceste variații se produc în timp sub influența aleatoare a temperaturii și a presiunii relative a aerului. Modul cum influențează creșterea modulului de elasticitate scăderea marimii deplasărilor este redat în figura 9.

Analiza cu MEF fară restricții a-modelarea cu MEF; b-constrângerile și forțe aplicate turnului;c-tensiunile Von Misses;d-deformația structurii; e-deplasări ($E=14000 \text{ MPa}$; $v=200 \text{ km/h}$)

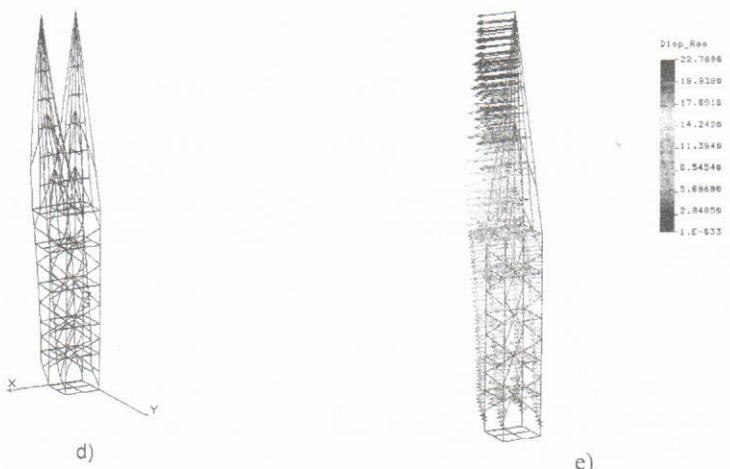

Fig.8 d,e Analiza cu MEF fara restrictii a-modelarea cu MEF; b-constraineri și forțe aplicate turnului; c-tensiunile Von Misses;d-deformata structurii; e-deplasări ($E=14000\text{ MPa}$; $v=200\text{ km/h}$)

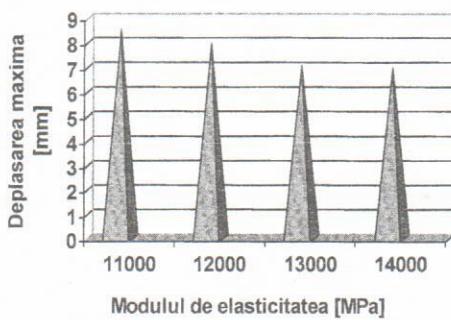

Fig.9 Influența modulelor de elasticitate longitudinală asupra mărimiilor deplasări maxime

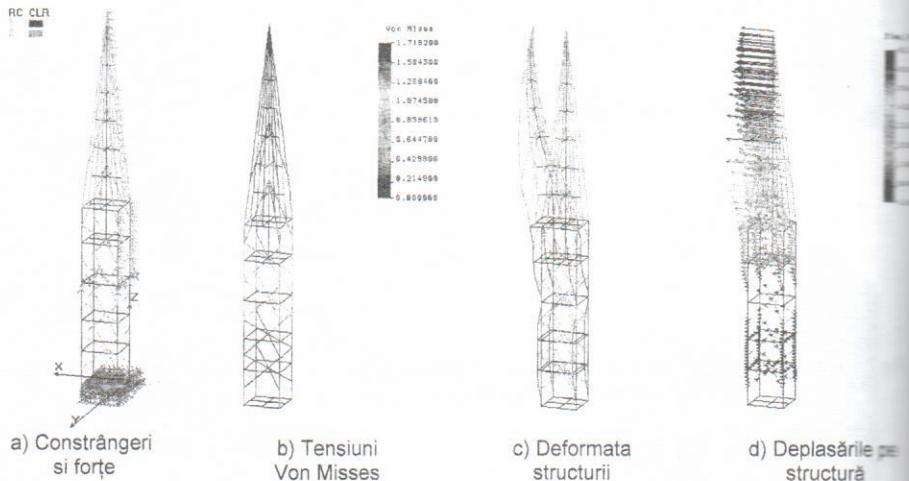

Fig.10 Analiza cu MEF. Restricții la nivelul acoperișului

- Analiza cu MEF evidențiază mărimea tensiunilor și deplasărilor, care se situați în limitele admise de maximile românești și europene.

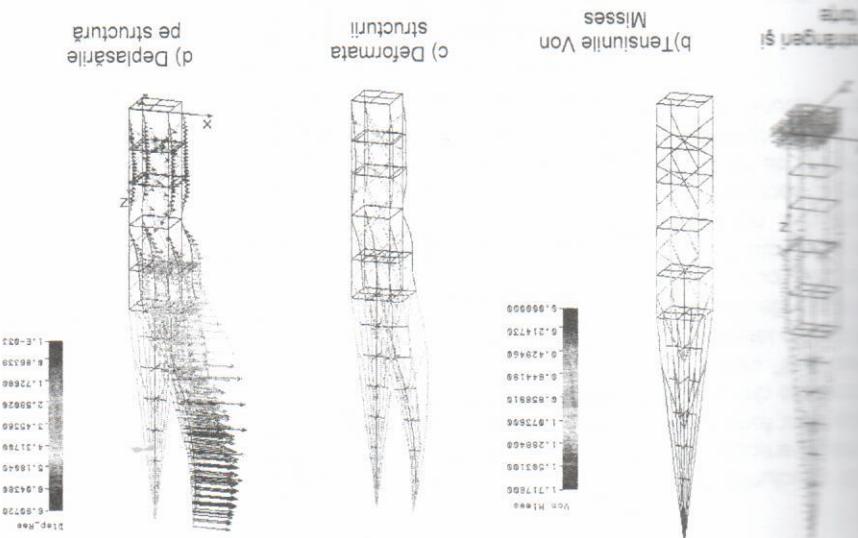
- a geniuilui popular care pe baza experienței de ani și a mășterilor săi a realizat construcții organice și optim echilibrate ca formă, structura bisericilor de lemn din zona Maramureșului este un exemplu de stabilitate.

5. Concluzii

- Urmărind figura 12 și 13 se observă comparativ mărimea tensiunilor și deplasare la nivelul acoperișului și trunchiului fară o diagonala. În figura 12 se observă că trunchiul cu diagonala este mai puțin influențat de deplasarea diagonalei decât cel fără diagonala.
- Lipsa unei diagonale în decursul impulsului pot săpare detinerăriile unor strucuri-stâlpi, pivot, diagonale, etc.

- Lipsa unei diagonale devine evidentă la figura 14. Legătura trunchiului cu acoperișul astfel destrăvărată rezultă într-o instabilitate maximă a acoperișului.
- Legătura trunchiului cu acoperișul corespunzătoare. Aceste legături redusă tensiunea maximă la 1,71 MPa mecanice ce îl reduc deplasările și produc dimineață ale efectelor secundare ale deplasărilor.

Fig. 11 Analiza cu MEF. Lipsa unei diagonale

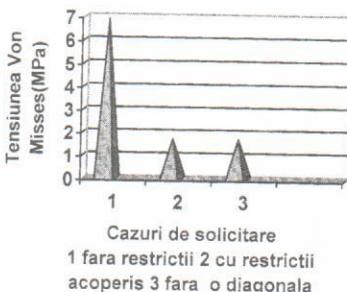

Fig.12 Analiza comparativă a tensiunilor echivalente

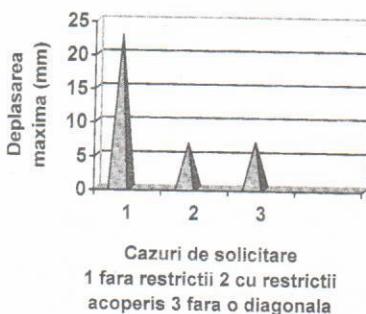

Fig.13 Analiza comparativă a deplasărilor

Bibliografie

1. CIOFOAIA,V.,BOTIȘ, M.,DOGARU,CURTU,,I.-*Metoda elementelor finite.* Ed. Infomarket, 2001.
2. COSTIN,E-*Biserici de lemn din Marmureș .* Editura Gutinul SRL, Baia Mare 1999.
3. COTTA ,N,CURTU,I.,ŞERBU,AD. *Construcții din lemn .* Ed. Tehnică București 1989.
4. CRISTACE,P-*Arhitectura romană în lemn și arta europeană.* În Rev. română de istorie a artei. București 1988.
5. CRISTEA,GH. *În țara bisericilor din lemn,* Sibiu,1989.
6. GODEA,I.- *Bisericile de lemn din nord-vestul României* București 1996.
7. KPVACS,J-Maramorosban Fátemplamde-Budapest,1988.
8. MITRU,ILDIKO-Nagybanya-Maria Halala Fátemplam, Boca Mare 1994.
9. PANOIU,A –*Din arhitectura lemnului în Romania ,* București 1977.
10. PORUMB,M-*Biserica de lemn în țara Maramureșului,* Cluj Napoca, 1982.
11. TOMAS SPIDULIK- *Spiritualitatea Răsaritului Creștin ,* Sibiu 1997.
12. CURTU ,I. BIȚ.C. *Rezistența materialelor și teoria elasticității,II,III,V.* Universitatea Transilvania Brașov 1996-2001.